

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 81.686 van 6 juli 1999

A. 56.750/XIII-653

In zake : **BEECKMAN** Stéphane,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Luc MATHY, advocaat,
rue Saintraint 9
5000 Namen,

tegen :

1. **de gemeente Courcelles,**

die woonplaats heeft gekozen
bij Mr. Roger LORENT en
Mr. Brigitte DUBUISSON,
advocaten,
rue Tumelaire 93
6000 Charleroi,

2. **de bestendige deputatie van
de provincieraad van
Henegouwen.**

Tussenkomen partij :

**de naamloze vennootschap
NEW DECOROCK,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Francine SCHOLL, advocaat,
Chaussée de Waterloo 103
5000 Namen.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 3 maart 1994 ingediende
verzoekschrift, waarbij Stéphane BEECKMAN de
nietigverklaring vordert van het besluit van 14 oktober

1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen houdende toewijzing van het beroep ingesteld door de naamloze vennootschap NEW DECOROCK tegen het besluit van 23 juni 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Courcelles tot weigering van een bouwvergunning, en houdende toekenning van die vergunning;

Gezien het op 19 mei 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap NEW DECOROCK vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 27 mei 1998, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van tussenkomst;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 8 september 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 12 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 april 1999;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. -L. MATHY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. R. LORENT, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. F. SCHOLL, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Op 23 februari 1993 bouwt de tussenkomende partij zonder vergunning twee betonsilo's van elk 60 ton en een betonmolen op een terrein van 70 are waar vroeger de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen (NMVB) gevestigd was, een terrein dat ze in 1992 gekocht heeft en dat in het gewestplan in een woongebied opgenomen is, waarbij geen enkele andere verordeningsbepaling de stedenbouwkundige bestemming van het terrein bepaalt.

2. Op 23 maart 1993 dient de tussenkomende partij bij het gemeentebestuur van Courcelles een bouwvergunningsaanvraag in voor "een aanbouw aan een bestaande industriële loods en aan een nieuwe industriële voorziening (betoncentrale)". Tijdens het openbaar onderzoek worden aan de gemeenteoverheid talrijke bezwaarschriften met petitie toegezonden, waarvan de eerste verwerende partij er 14 ontvankelijk

verklaart. Die bezwaarschriften hebben in hoofdzaak betrekking op de geluidsoverlast en de storende esthetische aanblik van de te regulariseren gebouwen, alsmede op stofontwikkeling.

3. Op 14 april 1993 brengt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Courcelles een gunstig advies uit en zendt het het dossier over aan de gemachtigde ambtenaar.

4. Op 18 juni 1993 brengt de gemachtigde ambtenaar, na het dossier van de bouwvergunningsaanvraag te hebben laten aanvullen, een ongunstig advies uit, gelet op de bouw van een betoncentrale met aanbouw aan het bedrijf en aan de centrale, de onverenigbaarheid van het project van betoncentrale met de bestemming van het gebied, de nabijgelegen woningen, de materialen die gebruikt worden "hoewel het om een woongebied gaat" en die ongeoorloofd verklaard zijn en op het behoud van de goede plaatselijke aanleg.

5. Op 23 juni 1993 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Courcelles de bouwvergunning en neemt hierbij het ongunstige advies van de gemachtigde ambtenaar over.

6. Op 28 juni 1993 stelt de tussenkomenende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen beroep in tegen de weigeringsbeslissing van 23 juni 1993.

7. Op 6 juli 1993 brengt de directeur van het centrum Bergen van de afdeling ruimtelijke ordening en stedenbouw ten behoeve van de bestendige deputatie een nieuw ongunstig advies uit over de aanvraag van de tussenkomenende partij, met een soortgelijke motivering als het voorgaande ongunstige advies van 18 juni 1993.

8. Op 17 augustus 1993 stelt de wnd. hoofdarchitect-directeur van de technische dienst gebouwen en bouwwerken van de provincie Henegouwen aan de bestendige deputatie voor het beroep in te willigen wegens de semi-industriële bestemming die het terrein sinds 1930 had als remise voor trams en vervolgens voor autobussen, de aard van de uitgeoefende activiteit bestaande in het fabriceren van platen voor de bekleding van gevels, de vrees van de bevolking vanwege stofontwikkeling en toename van het af- en aanrijden, de vroegere bestemming die doet vermoeden dat de geplande activiteit "wat de geluidshinder van het af- en aanrijden betreft, niet hinderlijker dan vroeger zal zijn", de aanvaardbaarheid van de uitbreidingswerken die de verstoring van de harmonie niet zullen vergroten en die een aanvaardbaar geheel vormen, het bestaan op 100 meter afstand van een gebouw dat dient als bottelarij, en de omstandigheid dat de gevraagde uitbreiding van levensbelang is.

9. Op 5 oktober 1993 stelt de directeur voor Bergen van het directoraat-generaal lokale besturen aan de bestendige deputatie voor het beroep in te willigen; hij sluit zich aan bij de argumenten van de technische dienst gebouwen en bouwwerken en vestigt tegelijkertijd de aandacht op de omstandigheid dat de door de technische dienst voorgestelde voorwaarden niets uitstaande hebben met het WWROSP en stelt voorts dat de tussenkomende partij 80 pct. van haar productie uitvoert, waardoor ze een bepaald economisch belang krijgt.

10. Op 14 oktober 1993 willigt de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen het beroep van de tussenkomende partij in en kent ze de gevraagde bouwvergunning toe.

Dit is de bestreden handeling.

Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

" Overwegende dat het terrein waar thans de N.V. NEW DECOROCK gevestigd is, reeds een semi-industriële bestemming had als remise voor trams en vervolgens voor bussen van de NMVB, en dit sedert 1930;

Overwegende dat uit de nieuwe voorzieningen voor de verbouwing van die vroegere remise tot een betoncentrale, die reeds gedeeltelijk aangebracht zijn, blijkt dat dat project volledig verenigbaar is met de omgeving, des te meer daar op 100 meter vandaar een ruim gebouw staat, dat dient als bottelarij en opslagplaats van de firma "Clos du Renard";

Overwegende dat de twee, tegen het vroegere gebouw aangebouwde cementsilo's immers een aanvaardbaar geheel vormen;

Overwegende dat het bewuste project niet in strijd is met de voorschriften inzake woongebieden van artikel 170 van het Waals Wetboek voor Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium;

Overwegende dat de geplande uitbreiding volstrekt van belang is voor de levensvatbaarheid van het bedrijf NEW DECOROCK, dat momenteel zes personen tewerkstelt;

Overwegende dat in dit bijzondere geval de bepalingen van artikel 1 van hoofdstuk I, titel I, boek I, van het voormelde Waals Wetboek in aanmerking genomen kunnen worden;

Overwegende daarenboven dat, gelet op de vroegere hierboven beschreven bestemming, gesteld kan worden dat de activiteit van verzoeker, wat de geluidsoverlast van het af- en aanrijdend verkeer betreft, niet hinderlijker dan voorheen zal zijn;

Overwegende dat het nuttig zou zijn om boven de zandsilo en het complex cementsilo's - betonmolen afdaken te maken om de ontwikkeling van stof te beperken;

Overwegende voorts dat de ruimte waar het vervoermaterieel af- en aanrijdt, altijd perfect proper dient te worden gehouden en regelmatig besproeid dient te worden;

Overwegende dat eveneens ingegaan dient te worden op de wensen die het schepencollege van

Courcelles in zijn voormelde voorafgaande advies geuit heeft, namelijk :

- dat de hoogte van de silo's verminderd wordt, wat mogelijk is tot de grens van het aanpalende gebouw;

- dat een groenscherm aangelegd wordt;

Overwegende dat uit het "voorafgaand milieu-effectrapport" blijkt dat het project het milieu niet zal schaden, gelet op de voornoemde voorzorgsmaatregelen die de N.V. NEW DECOROCK zal nemen;

Overwegende dat er derhalve dient te worden ingegaan op het verzoek van de betrokkene, daar hij de voormelde gedetailleerde voorschriften naleeft";

Overwegende dat de gemeente Courcelles vraagt buiten de zaak te worden gesteld, omdat ze niet de steller van de bestreden handeling is; dat op dat verzoek dient te worden ingegaan;

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, die hieraan ontleend is dat verzoeker haar niet als verwerende partij aangewezen heeft;

Overwegende dat al heeft verzoeker de bestendige deputatie niet als verwerende partij aangewezen, de auditeur die belast was met het toezicht op de uitvoering van de voorafgaande maatregelen en met het onderzoek van de zaak, de bestendige deputatie toch als verwerende partij aangewezen heeft, zodat de procedure volledig verlopen is met inachtneming van de rechten van verdediging; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de bestendige deputatie een andere exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, die ontleend is aan het te laat instellen van het beroep,

doordat de tussenkomende partij zoals verplicht en noodzakelijk was, dadelijk na de ontvangst van de bestreden handeling een mededeling aangeplakt zou hebben waarin ze aangegeven heeft dat de bouwvergunning afgegeven was;

Overwegende dat geen enkel bewijs van de aanplakking geleverd wordt, noch door de bestendige deputatie, noch door de gemeente Courcelles, noch door de tussenkomende partij; dat de afgegeven vergunning bovendien een regularisatievergunning is zodat verzoeker, als die vergunning niet aangeplakt is, mogelijk niet wist dat ze bestond; dat hieruit volgt dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van (het vroegere) artikel 170 van het Waals Wetboek voor Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium; dat hij de tweede verwerende partij verwijt dat ze niet correct nagegaan heeft of de werken waarvan de regularisatie gevraagd wordt verenigbaar zijn met de omgeving, door dat niet aandachtig te onderzoeken, door haar beoordelingsbevoegdheid "op een onverdedigbare wijze" uit te oefenen en te werken met een ontoereikende, onjuiste en onredelijke motivering; dat hij in hoofdzaak betoogt dat de ter ondersteuning van de bestreden handeling aangevoerde motieven niet relevant zijn, waarbij hij aanvoert dat de remise van de NMVB, die in een woongebied ligt, al een tiental jaren niet meer geëxploiteerd wordt, dat die remise slechts weinig geluidsoverlast meebracht omdat er geen enkele onderhouds- of herstellingsactiviteit uitgevoerd werd, dat er een duidelijk verschil bestaat tussen de genoemde remise en een werkplaats voor de fabricage van betonbekledingsplaten, bestaande uit twee silo's van 18 meter hoog met een capaciteit van 60 ton en talrijke

machines, terwijl de genoemde silo's hoog uitsteken boven de woningen in de omgeving; dat hij erop laat volgen dat het onderzoek van de tweede verwerende partij naar de verenigbaarheid steunt op de onjuiste mening dat de silo's ingepast zijn in het geheel van de andere gebouwen, welke silo's gevestigd zijn op 15 meter van een tuin en trouwens bestaan uit materialen die niet verenigbaar zijn met die welke in een woongebied gebruikt dienen te worden, en dat de betoncentrale had kunnen worden gebouwd op percelen die verder van de woongebouwen lagen zonder dat die mogelijkheid wordt onderzocht; dat hij eveneens betoogt dat de argumentatie betreffende het bestaan van een bottelarij in een agrarisch gebied niet relevant is en berust op een vergissing waarbij dat gebouw 150 meter te ver gelokaliseerd is; dat hij beweert dat de bestreden handeling gemotiveerd is met de zorg om een uitbreiding toe te staan die voor de tussenkomen partij van levensbelang is, terwijl die beoordeling niet relevant is wat de verenigbaarheid met een woongebied betreft; dat hij voorts van oordeel is dat de motivering van de bestreden handeling dat de geluidsoverlast gehandhaafd wordt op een niveau "dat niet hinderlijker is dan vroeger", onjuist is omdat de remise van de NMVB niet meer bestaat, en dat een vergelijking van de geluidsoverlast van autobussen met die van wielladers, alsmede van breekmolens, niet ter zake dienend is; dat hij betreurt dat niet geantwoord is op de bezwaren van de gemachtigde ambtenaar in verband met de vroeger gebruikte materialen, die als niet toegestaan aangemerkt zijn, en dat de tweede verwerende partij de gevolgen voor de eigendommen niet uiteengezet heeft;

Overwegende dat de bestendige deputatie omtrent de redelijkheid van haar beoordeling in haar antwoord stelt dat de afstand tot de meest nabije woning geen criterium is dat de bijzondere aard van de woningen

in de omgeving bepaalt, dat de tussenkomende partij een bedrijf is dat kan worden ingedeeld bij de categorie van het kleinbedrijf, dat de silo's 15 en niet 18 meter hoog zijn, dat de hinder van het bedrijf van de tussenkomende partij gevormd wordt door de uitstoot van stofdeeltjes van cement bij het vullen en lossen van steenslag in de opslagplaatsen en het geluid van het functioneren van de wiellader, dat de bouwexploitatievoorschriften in het onderhavige geval zeer nauw aan elkaar verwant zijn en dat het dossier waarover ze beschikte haar in staat gesteld heeft de verenigbaarheid van het gebouw met de naaste omgeving juist te beoordelen; dat ze eveneens betoogt dat de naaste omgeving bestaat uit woningen en gebouwen voor industrieel en agrarisch gebruik en dat de tussenkomende partij zich gevestigd heeft op een plaats die voorheen diende als remise en onderhoudswerkplaats voor bussen en voordien van trams; dat ze voorts stelt dat "het goed lijkt dat de overheid in het kader van een bouwvergunning bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een vergunningsplichtig bedrijf met de naaste omgeving eveneens de veroorzaakte overlast beoordeelt; dat ze in dit verband betoogt dat ze alle hinder in aanmerking genomen heeft (exploitatie en bouw) en hierbij rekening heeft gehouden met het totale milieu-effect veroorzaakt door het bedrijf en aan haar beoordeling voorwaarden gekoppeld heeft "om datgene wat inzake het bedrijf niet verenigbaar is met de woonomgeving verenigbaar te maken, waarvan de functie niet in het gedrang gebracht wordt voor zover die voorwaarden nageleefd worden", zodat haar geen kennelijk onredelijke beoordeling kan worden voorgeworpen;

Overwegende, ten aanzien van de feitelijke toedracht, dat de bestendige deputatie betoogt de vorige bestemming van het perceel en van de loods die erop stond, de aanwezigheid op 100 meter van een ruim gebouw gebruikt als bottelarij, alsook de gegevens op basis

waarvan het bedrijf en de hinder ervan kunnen worden beschreven, in aanmerking heeft genomen; dat ze er ten slotte op laat volgen dat er naar de oude remise verwezen werd om de wijk te beschrijven, dat de hinder "weliswaar verschillend was", maar nog bestaat, dat de hinder aanvaardbaar gemaakt wordt door de opgelegde voorwaarden, dat de motivering van de vergunning op economische gronden een herinnering is aan het beginsel vervat in artikel 1 van het WWROSP en dat de vergelijking tussen de soorten geluidshinder relevant is, omdat ze in de exploitatievergunning beperkt wordt tot 50 dB en gewettigd is door telefonische contacten die vóór de bestreden handeling hebben plaatsgehad, maar waarvan geen gewag gemaakt is omdat ze niets uitstaande hadden met de bouwvergunning, zodanig dat de verwijzing naar de vorige activiteit relevant blijkt;

Overwegende dat artikel 170.1.0. van het WWROSP, zoals het van kracht was bij de afgifte van de bestreden vergunning, als volgt gesteld is :

" De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving";

Overwegende dat uit die bepaling volgt dat de overheid waarbij een aanvraag om een bouwvergunning voor een activiteit van kleinbedrijf in een woongebied aanhangig is, verplicht is te onderzoeken of die niet met bewoning samenhangende bedrijvigheid wat alle relevante aspecten ervan aangaat zich verdraagt met de naaste omgeving, om te oordelen of dat bedrijf al dan

niet verhindert dat de woonfunctie op de plaats ten volle uitgeoefend wordt; dat in de uitgereikte vergunning, bij wijze van motivering, de gegevens dienen te worden vermeld waarmee rekening gehouden is om die verenigbaarheid te beoordelen; dat die motivering afdoende en relevant dient te zijn en preciezer en vollediger wanneer het om een regularisatievergunning gaat;

Overwegende, ten aanzien van het eerste motief dat vervat is in de bestreden handeling, namelijk de omstandigheid dat de plaats reeds een semi-industriële bestemming had als remise van trams en vervolgens van autobussen van de NMVB sinds 1930, en dat de activiteit van de vennootschap NEW DECOROCK, "wat de geluidshinder van het af- en aanrijden betreft, niet hinderlijker dan voorheen zal zijn", dat in de bestreden handeling niet aangegeven wordt dat in die remise sinds 1985 niet meer gewerkt wordt, zodanig dat er acht jaar verlopen zijn tussen de leegstand en het opnieuw in gebruik nemen van de plaats door de tussenkomende partij; dat de overheid niet mag voorbijgaan aan die periode van leegstand wanneer ze bij de "herbestemming" van de plaats de verenigbaarheid met de omgeving onderzoekt, des te meer daar het niet om een gelijksoortige activiteit gaat; dat of de nieuwe activiteit verenigbaar is met de omgeving, op zich niet mag voortvloeien uit een vroeger gebruik van de plaats, maar aandachtig en op een actuele basis dient te worden onderzocht, waarbij alle aspecten worden nagegaan die relevant zijn op het moment dat de overheid een uitspraak doet, met inachtneming van de mogelijke feitelijke ontwikkeling van dat gebied dat voorheen gebruikt werd voor een activiteit van openbare dienstverlening, namelijk een remise zonder herstellingswerk, en dat voor commerciële doeleinden weer in gebruik wordt genomen;

Overwegende dat het tweede motief als volgt gesteld is :

" Overwegende dat de nieuwe voorzieningen voor de verbouwing van die vroegere remise tot een betoncentrale, die reeds gedeeltelijk aangebracht zijn, erop wijzen dat dat project volledig verenigbaar is met de omgeving, des te meer daar op 100 meter vandaar een ruim gebouw staat dat gebruikt wordt als bottelarij en opslagplaats van de firma "Clos du Renard";

Overwegende dat de twee, tegen het vroegere gebouw aangebouwde cementsilo's immers een aanvaardbaar geheel vormen;";

Overwegende dat het eerste onderdeel van dat motief tautologisch is; dat het voorts niet relevant is om bij het onderzoek van de verenigbaarheid van een activiteit met het woongebied waar die activiteit gepland is, te wijzen op de ligging van een gebouw dat duidelijk gevestigd is in een agrarisch gebied, waarvoor andere decreetsbepalingen gelden en waar de woonfunctie niet de belangrijkste functie vormt; dat de omstandigheid dat de twee silo's als een aanvaardbaar geheel gekenschetst worden, erop wijst dat de steller van de bestreden handeling zorg heeft gehad voor de esthetische aanblik, maar niet bewijst dat de verenigbaarheid van de activiteit met bewoning onderzocht is, en dat daarbij niet ingegaan is op het concrete bezwaar van de gemachtigde ambtenaar, noch wat de gebruikte materialen betreft, noch vooral wat betreft de nabijheid van woningen die de naaste omgeving vormen;

Overwegende dat het derde motief, dat verband houdt met het niet-strijdig zijn met de "voorschriften inzake woongebied, gegeven in artikel 170" van het WROSP, een bewering vormt die niet anders gestaafd is;

Overwegende dat in het vierde motief, dat betrekking heeft op de omstandigheid dat de geplande

uitbreiding van levensbelang is, verwezen wordt naar artikel 1 van het WWROSP; dat al wordt in dit verband in artikel 1 van het WWROSP bepaald dat de ruimtelijke ordening inzonderheid ontworpen wordt uit een economisch oogpunt, hieruit niet volgt dat een vergunning gewoon kan worden toegekend uit hoofde van de uitgeoefende economische activiteit, ongeacht de voorschriften betreffende het gebied; dat die decreetsbepaling het overheidsbestuur evenmin vrijstelt van het onderzoek van de door andere bepalingen voorgeschreven vestigingsvoorwaarden;

Overwegende dat de aan de vergunninghouder opgelegde verplichtingen betreffende de inrichting en het schoonhouden van de ruimte waar het transportmaterieel af- en aanrijdt, geen motief opleveren waaruit blijkt dat de verenigbaarheid van het project met de naaste omgeving onderzocht is;

Overwegende dat het laatste motief als volgt gesteld is :

" Overwegende dat uit het "voorafgaande milieu-effectrapport" blijkt dat het project het milieu niet zal schaden, gelet op de voornoemde voorzorgsmaatregelen die de N.V. NEW DECOROCK zal nemen;

Overwegende dat in het voorafgaand milieu-effectrapport ingediend ter adstructie van de regularisatieaanvraag aangegeven wordt, wat betreft de inpassing in de bebouwde en niet-bebouwde omgeving, dat "de plaats in haar geheel een verstoring van de samenhang van de bestaande bebouwing vormt, een bebouwing waarvan de kenmerken nochtans niet uniform zijn", dat "die verlaten plaats wederom in gebruik genomen is mede wegens de nabijheid van een wijk met een industriële bestemming (...) en van een andere loods, dat voor de streek als wijndepot en dito bottelarij dient", dat de

geplande activiteit niet onverenigbaar is met de omgeving "(zie de eerste bestemming van die plaats en van de voormelde wijk)", dat de eventuele huidige hinder duidelijk minder groot geacht kan worden dan de hinder die bestond tijdens de jaren waarin de remise voor autobussen en trams gebruikt werd (geluid, trillingen, ...) en dat "de toename van het af- en aanrijden tegenover de situatie die bestond sedert de sluiting van de remise van de buurtspoorwegen minder groot zal zijn dan het af- en aanrijden toen de remise (...) min of meer 20 uur op de 24 gebruikt werd"; dat op te merken valt dat, in tegenstelling tot wat in de bestreden handeling beweerd wordt, uit het milieu-effectrapport niet blijkt dat het project het milieu niet zal schaden "gelet op de voornoemde voorzorgsmaatregelen die de N.V. NEW DECOROCK zal nemen", aangezien in dat rapport geen enkele bijzondere vorm van voorzorgsmaatregel aangegeven wordt, en de aangekondigde voorzorgsmaatregelen de voorwaarden zijn waaraan de vergunning gekoppeld wordt; dat voorts gelet op de omstandigheid dat de hoogte van de torens verlaagd is en dat een groenscherm dient te worden aangelegd, kan worden aangetoond dat, in tegenstelling tot wat de steller van de handeling verklaart, de verenigbaarheid met de omgeving niet vanzelfsprekend is; dat bovendien in dat milieu-effectrapport, dat een eenzijdige handeling is die van de aanvrager van de vergunning uitgaat, alleen gesteld wordt dat het project niet onbestaanbaar is met de omgeving, op grond van de eerste bestemming van de plaats en van de wijk;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De gemeente Courcelles wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 14 oktober 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen, houdende toewijzing van het beroep ingesteld door de naamloze vennootschap NEW DECOROCK tegen het besluit van 23 juni 1993, waarbij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Courcelles aan die vennootschap een vergunning weigert voor de verbouwing van een loods en de vestiging van een betoncentrale op een terrein gelegen aan de "rue de la Croisette" 56 te Courcelles, en waarbij de bewuste vergunning toegekend wordt.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de tweede verwerende partij ten belope van 4.000 frank en van de tussenkomende partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de XIIIe kamer, op zes juli 1900
negenennegentig door :

de HH. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
LEROY,	staatsraad,
QUERTAINMONT,	staatsraad,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.